

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa G. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w W.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 13 września 2007 r.,

sygn. akt I ACz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd pierwszej instancji postanowieniem z dnia 27 marca 2007 r. odrzucił pozew, a zażalenie powoda na to postanowienie zostało odrzucone postanowieniem tego Sądu z dnia 26 kwietnia 2007 r. Na ostatnio wymienione postanowienie powód wniósł zażalenie, które Sąd Apelacyjny oddalił postanowieniem z dnia 18 czerwca 2007 r. [sygn. akt I ACz (...)]. To z kolei postanowienie zaskarżył powód skargę kasacyjną, którą odrzucił Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 września 2007 r. [sygn. akt I ACz (...)].

W uzasadnieniu ostatnio wymienionego postanowienia Sąd Apelacyjny uznał za niedopuszczalną skargę kasacyjną od postanowienia Sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu I instancji odrzucające zażalenie.

Stwierdził, że z mocy art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga służy od wyroków lub postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania.

W zażaleniu powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucające skargę kasacyjną powód zarzucił błędną wykładnię art. 398¹ § 1 k.p.c. twierdząc, że przepis ten dopuszcza skargę kasacyjną także od postanowień kończących postępowanie, a zaskarżone postanowienie kończy postępowanie. Nadto żalący twierdzi, że przepis art. 398² k.p.c. określa przypadki niedopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zmianę postanowienia Sądu I instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie ma racji powód twierdząc, że o niedopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej przesądza wyłącznie art. 398² k.p.c. Ten ostatni przepis zawiera jedynie przedmiotowe wyłączenia, wskazując na szczególne przesłanki przesądzające o niedopuszczalności skargi kasacyjnej.

Natomiast przepisem określającym w sposób generalny od których orzeczeń Sądu drugiej instancji wydanych w postępowaniu procesowym przysługuje skarga kasacyjna jest przepis art. 398¹ § 1 k.p.c. Wynika z niego jednoznacznie, że skarga kasacyjna przysługuje nie od wszystkich postanowień kończących postępowanie w sprawie, ale tylko od wywołujących taki skutek postanowień Sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania. Tymczasem postanowienie Sądu Apelacyjnego zaskarżone skargą kasacyjną jest postanowieniem oddalającym zażalenie, na postanowienie Sądu I instancji odrzucające zażalenie, a zatem nie jest ono żadnym z rodzajów postanowień wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c., od których skarga kasacyjna jest jedynie dopuszczalna. Interpretacja pojęcia „w przedmiocie odrzucenia pozwu” użytego w art. 398¹ § 1 k.p.c. podlega w orzecznictwie ścisłej wykładni (postanowienie SN z dnia 21 marca 2006, III CSK 48/06, OSNC 2007/1/12).

W tym stanie rzeczy zażalenie powoda podlegało oddaleniu, ponieważ zaskarżone nim postanowienie wydane zostało zgodnie z obowiązującym prawem.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. znajdującym odpowiednie zastosowania w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym na mocy art. 394¹ § 3 k.p.c.